

Ümidinizi Yitirmeyin!

İçeriği Yazan: [Gökhan DAĞ](#) [1] Zaman: Salı, 12/08/2008 - 12:05

Bu yazıyı bir işsiz olarak yazıyorum. Belki Politika Dergisi'nde yazarlık yapıyorum; ama bu işten birçok okurum bilecektir hiç para kazanmıyorum. Zaten, yazı yazarken de böyle bir beklenti içinde değilim; fakat Türkiye Cumhuriyeti'nin bir bireyi olarak işverenlerden yaşamımı idame ettirebilmek için iş talep eden birisiyim.

İş yaşamına atılmak isteyenler için değişik bir söylem var: "İş aramak, iş bulmanın yarısıdır" diye; ama arayanın belasının bulduğu bir durum söz konusu burada.

Okuyamamışa, ilköğretim mezununa ancak marjinal sektörlerde iş verilebiliyor. Lise mezunları ise doğal olarak daha şanslı. Üniversite mezunları da yüksek lisans yapanlara oranla daha dezavantajlı olmasına rağmen lise ve ilköğretim mezunlarına karşı daha avantajlı.

Peki, bu söz konusu avantaj nereye kadar geçerli? Hemen söyleyeyim. İş için aranan niteliklerin devamına kadar.

Bakın sıradan bir iş için nitelikler aşağı yukarı neleri içeriyor:

Üniversite veya yüksekokul mezunu, tercihen yüksek lisans mezunu

Bilmem ne konusunda en az 5 yıl deneyimli

Analitik düşünebilen

Ekip çalışmasına yatkın

Dış görünüşüne önem veren

Çok iyi derecede yabancı dil bilen (ve bu kalın harflerle vurgulanıyor)

Seyahat engeli olmayan

Erkek adaylar için askerliğini tamamlamış ya da en az 2 yıl tecilli

Liste bu şekilde uzayıp gidiyor. Neyse, işverene göre bu muhteşem niteliklere sahip olmakta yetmiyor. Bu özellikteki adaylar bir de belirli sınavlardan geçiriliyorlar. Sınavı geçince de mülakat aşamasına sıra geliyor ve bir de bakıyorsunuz ki tüm bunları genelde torpili olan adaylar geçmiş.

İşte burada bir yıkım başlıyor. İnsanlar, iş bulma konusunda umutsuzluğa düşüyor. Bu umutsuz nitelikli insanlar da sonra marjinal sektöre kayıyor. Bu kayış ilköğretim ve lise mezunlarının işsiz kalmasına yol açabiliyor. Eğitimi yeterince tamamlayamamış bu bireylerden bilinçsiz olanları çaresizlikten yasadışı yollarla hayatlarını geçirmeye çalışıyorlar.

Ülke ekonomisini torpillerle bir yere gelmiş (büyük oranla niteliksiz) insanlar yönetirken, nitelikli elemanlar adeta eziliyorlar.

Demek istediğim şu: "Türkiye'de genelde hak edene iş verilmiyor." Yukarıdaki ilan bir kurumun

verdiği iş ilanı. Birçok insanı dehşete düşürebilecek tarz da bir ilan; fakat bu ilandan daha uçuk ilanlarda yok değil.

Bir insanın bir işi layıkıyla yapabilmesi senelerce okul okuması gerektiğine inananlardan değilim maalesef. Çünkü bizim ülkemizde üniversite mezunu olup da hiçbir şey bilmeyen bir dolu insan var. Eğitim sistemimizin çarpıklığı bu.

Deneyim konusuna gelelim. İşveren tabii ki burada rasyonel hareket ediyor; fakat yeni mezun deneyimsiz elemanların varlığını hiç hesaba katmıyor. Deneyimsizlere işin olmadığı bir yerde, bir gün mezardaki deneyimli işçiye ihtiyaç duyulur. Deneyimli eleman aramak kısa vadeli bir çözüme işaret ediyor. Türkiye’de ise kısa vadeli düşünmek rasyonel düşünmenin bir diğer adı oluyor.

Gelelim çok iyi yabancı dil bilme kuralına. Bazı işler için gerçekten İngilizce veya başka bir yabancı dil gerekli olabiliyor; fakat bizim işverenlerimiz İngilizce öğrenebilmeyi olağanüstü bir nitelik saydıkları için, o işte gerekme de istiyorlar. Eğer iş arıyorsanız size bir tavsiye vereyim. Bir iş için yabancı dil gerekmiyorsa ve sizinde yabancı diliniz iyi değil ise, iş görüşmesine biliyor gibi gidin. Çünkü hiçbir şekilde sorulmuyor.

Değerli okurlarım, yaşıt arkadaşlarım, bu ülkenin güzel insanları lütfen ümitsizliğe kapılmayın.

Biliyorum ailenizin sizin masrafını taşıyacak gücü kalmadı. Siz huzursuzca evinizde oturuyorsunuz; ama lütfen ümidinizi yitirmeyin. Çıkın bir yerlerde örgütlenip sesinizi duyurun. Çalışmanın sizinde hakkınız olduğunu her yerde haykırın.

Türkiye Cumhuriyeti’nin mevcut anayasasına göre çalışmanın bir hak olduğunu unutmamalıyız.

Sürekli yineliyorum. Umutsuzluğa kapılmayın. Amaç zaten sizin gibi değerli insanları umutsuzluğa düşürmek. Kapitalizmin iğrenç oyunlarından bir tanesi de bu işte.

Buradan siyasilere sesleniyorum. İnsanların işe alınabilmesi için lütfen gerekli teşvik yollarına başvursunlar. Üretimi arttırıp insanlara istihdam alanları yaratsınlar. Özelleştirmeleri yaparken kendi rahatlarını değil işçilerinin haklarını düşünsünler.

Son kez tekrarlıyorum. Ümidinizi yitirmeyin değerli dostlarım.

gokhan.dag@politikadergisi.com

Yorumlar

Kaynak URL (21/05/2024 - 11:56 tarihinde yazdırıldı):

<http://www.politikadergisi.com/makale/umidinizi-yitirmeyin>

Bağlantılar:

[1] <http://www.politikadergisi.com/pd-uye/gokhan-dag>